

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 67967-06-22

ע"ע 46831-06-22

ניתנה ביום 22 נובמבר 2022

המערערת בע"ע 67967-06-22

ע. אליאס בע"מ

והמשיבה בע"ע 46831-06-22

-

המשיב בע"ע 67967-06-22

1. יאסין סבאח

והמערער בע"ע 46831-06-22

המשיבים בשני הערעורים

2. אליאס עכאוי
3. ג'אדה עכאוי שאן

בשם המערערת – עו"ד אשרף עבד-אלקאדר

בשם המשיב 1 – עו"ד אבראהים אגבאריה

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המשיב 1, מר יאסין סבאח (להלן: **המשיב**), למחיקת ערעורה של המערערת בע"ע 67967-06-22 מחמת איחור בהגשתו. הערעור הוגש על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בירושלים מיום 25.5.2022 (השופט עמיצור איתם ונציג הציבור מר יוסף חיים דרדיגר; סע"ש 47155-02-20).
2. **לטענת המשיב**, הערעור הוגש באיחור של יום אחד ויש להורות על מחיקתו. המשיב סבור, כי יש להחיל על המערערת את 'כלל הידיעה', כך שמניין הימים להגשת הערעור יחל ממועד צפיית בא כח המערערת בפסק הדין במערכת נט-המשפט ביום 25.5.2022, ולא ממועד המצאת פסק הדין לידיה. לטעמו, החלת 'כלל הידיעה' על המערערת מוצדקת בנסיבות העניין, נוכח פנייתו של ב"כ המערערת לב"כ המשיב ביום 25.5.2022, בבקשה להעביר אליו אישור מרשויות המס לצורך ביצוע התשלום על פי פסק הדין למשיב. פנייה זו מלמדת לטענת המשיב על ידיעה ממשית של ב"כ המערערת אודות פסק הדין ביום 25.5.2022, באופן המצדיק למנות את הימים להגשת הערעור החל ממועד זה.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 67967-06-22

ע"ע 46831-06-22

המערערות טוענת מנגד, כי הערעור הוגש במועד בהתייחס למועד המצאת פסק הדין לידיה, וכי היא היתה רשאית להסתמך על מועד ההמצאה לצורך מניין הימים להגשת הערעור. המערערת הוסיפה, כי צפייה יזומה בפסק הדין אינה מהווה המצאה כדין על פי התקנות, וכי אין למנות ממנה את הימים להגשת הערעור. המערערת סבורה, כי יש לדחות את טענותיו של המשיב בעניין החלת 'כלל הידיעה' עליה, מטעמים אלה: ב"כ המערערת לא ידע על תוכן פסק הדין במועד הצפייה בו; המערערת לא ניצלה לרעה את מועד ההמצאה ולא השתתתה בהגשת הערעור; לא נגרמה פגיעה באינטרס ההסתמכות של המשיב; מדובר, גם לשיטת המשיב, בפער של יום אחד בין המועד האחרון להגשת הערעור בהתייחס למועד הצפייה בפסק הדין לבין המועד האחרון להגשת הערעור בהתייחס למועד ההמצאה.

המערערת ביקשה, כי ככל שבית הדין יסבור שהערעור הוגש באיחור, תשמר זכותה להגיש בקשה להארכת מועד להגשתו.

3. לאחר בחינת טיעוני הצדדים בבקשה ועיון בחומר המצוי בתיק, באתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה למחיקת הערעור להידחות, כמפורט מטה.

על פי הנתונים המתועדים במערכת נט-המשפט, פסק דינו של בית הדין האזורי הומצא לב"כ המערערת ביום 31.5.2022 שעה 8:43 באמצעות 'הודעה באתר' בהתאם לתקנה 161(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, החלה בבית הדין לעבודה על פי תקנה 129 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. לצד זאת, מתועדות במערכת נט-המשפט שתי צפיות יזומות של ב"כ המערערת בפסק הדין ביום 25.5.2022; האחת בשעה 9:36 באמצעות היישומוני, והשנייה בשעה 9:45 באמצעות אתר נט-המשפט. נתונים אלה אינם במחלוקת בין הצדדים.

בהתייחס למועד המצאת פסק הדין למערערת (31.5.2022) - חל המועד האחרון להגשת הערעור ביום 30.6.2022, מועד בו הוגש הערעור בפועל.

בהתייחס למועד צפיית ב"כ המערערת בפסק הדין (25.5.2022) - חל המועד האחרון להגשת הערעור ביום 29.6.2022. זאת, בהתחשב בהודעת מנהל בתי המשפט מיום 6.6.2022 (ילקוט פרסומים), בדבר קיומה של שביתת עובדי בתי המשפט מיום 25.5.2022 עד ליום 30.5.2022. שכן, בהתאם להוראת תקנה 5 לתקנות בתי המשפט, בתי הדין לעבודה ולשכות הוצאה לפועל (סדרי דין בתקופת שביתה או השבתה של עובדים), תשמ"א – 1981, ימי השביתה אינם באים במניין הימים להגשת הערעור. כלומר, בהתייחס למועד הצפייה בפסק הדין, הערעור הוגש באיחור של יום אחד.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 67967-06-22

ע"ע 46831-06-22

4. בפסיקה נקבע, שיש להעדיף את 'כלל ההמצאה' על פני 'כלל הידיעה', וזאת בתנאי ש'כלל ההמצאה' אינו משמש מנוף להתנהגות חסרת תום לב, בלתי מוצדקת או בלתי מידתית של הצד שכנגד, או לשימוש בלתי סביר בהליכי בית משפט (ראו: ע"ר (ארצי) 38199-05-11 נתן קרמר – שרה אורן, 29.8.2011; ע"ר 54130-06-16 מחמד אדם מהדי מוחמד – שמש חי אחזקות בע"מ, 20.2.2017). עוד נקבע בפסיקה, שניתן למנות את הימים להגשת ערעור ממועד ידיעת בעל הדין המערער אודות פסק הדין, אם הוכח שהוא ידע על פסק הדין בצורה מלאה וברורה, וכן הוכח שבעל הדין המערער פעל בחוסר תום לב לאור ידיעה זו, עת הוא נאחז או אף משתמש בפגם בהמצאה על מנת להשיג יתרון דיוני החורג מתכלית התקנה. עוד נקבע, שחובת תום הלב תיבחן לאור התנהגותו של בעל הדין המערער וחלוף הזמן (ראו: רע"א (עליון) 8467/06 לובנה אבו עוקסה נ' בית הברזל טנוס בע"מ, 8.7.2010). בנוסף נקבע, כי ככל שנוקפים הימים "אין באפשרותו של בעל דין להיבנות מהיעדר ההמצאה ועליו לפעול בתום לב דיוני ולהשיג על החלטה על יסוד ידיעתו" (ע"א (עליון) 4637/16 הפטריארכיה היוונית אורתודוקסית נ' פארוק איברהים יעקוב, 15.10.2017).
- אשר לנטל השכנוע בעניין החלת 'כלל הידיעה' נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי תיעוד של צפייה יזומה של בעל דין בהחלטה או בפסק דין במערכת נט-המשפט, מצדיק להפוך את נטל השכנוע, כך שהנטל להראות שאין מקום להחיל את 'כלל הידיעה' יוטל על בעל הדין שצפה באופן יזום בהחלטה השיפוטית. אי עמידה בנטל שכנוע זה יוביל, ככלל, להעדפת חריג 'כלל הידיעה' תחת 'כלל ההמצאה' (ראו: רע"א (עליון) 6648/20 עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמזן ואח', 21.12.2020).
5. במקרה שלפני, מתועדות כאמור במערכת נט-המשפט שתי צפיות יזומות מטעם ב"כ המערערת בפסק הדין ביום 25.5.2022, אשר המערערת אינה חולקת עליהן בטיעוניה. משכך, נטל השכנוע לעניין אי החלת 'כלל הידיעה' מוטל על כתפי המערערת. לאחר עיון בטיעוני הצדדים שוכנעתי, שהמערערת עמדה בנטל זה והוכיחה, שלא מתקיימות במקרה שלפני נסיבות ממין אלה שהוכרו בפסיקה כמצדיקות את החלת החריג של 'כלל הידיעה' עליה. הטעם המרכזי למסקנה זו, נעוץ בפרק הזמן הקצר, בן יום אחד, שחלף בין המועד האחרון להגשת הערעור בהתייחס למועד הצפייה בפסק הדין (29.6.2022) לבין המועד בו הוגש הערעור בפועל (30.6.2022). בנסיבות אלה, יש לקבל את טענתה של המערערת, כי היתה רשאית להסתמך על מועד המצאת פסק הדין לידיה, כפי שהוא מתועד במערכת נט המשפט, ולמנות על פיו את הימים להגשת הערעור. אכן, דעותיהם של הצדדים אינן חלוקות

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 67967-06-22

ע"ע 46831-06-22

על כך שבי"כ המערערת פנה לב"כ המשיב עוד במכתב מיום 25.5.2022 (צורף כנספח ב' לבקשת המשיב), וביקש שיועבר אליו אישור מרשויות המס לצורך ביצוע תשלום הסכומים שנפסקו בפסק הדין. אלא, שגם אם אצא מנקודת הנחה כי פנייה זו מבססת ידיעה של בי"כ המערערת אודות פסק הדין ותוכנו במועד הצפייה בו, הרי שבהתחשב ביתר נסיבות העניין, אין די בפנייה זו לכשעצמה כדי להצדיק את החלת 'כלל הידיעה' על המערערת. זאת כאמור, נוכח פרק הזמן הקצר ביותר, בן יום אחד, שחלף מהמועד האחרון להגשת הערעור בהתייחס למועד הידיעה ועד מועד הגשת הערעור בפועל, שיש לו בנסיבות העניין משקל מכריע ומצדיק שלא להחיל את כלל הידיעה על המערערת. שכן, המערערת הגישה את הערעור בסמיכות למועד האחרון להגשתו בהתייחס למועד הידיעה, ובמסגרת המועדים הקבועים בדין להגשתו בהתייחס למועד ההמצאה, עובדה המלמדת, שהמערערת לא עשתה שימוש לא הוגן או לא סביר בהליכי משפט ולא נהגה בחוסר תום לב דיוני, אלא מנתה את הימים להגשת הערעור בהתאם ל'כלל ההמצאה' המהווה בהתאם לפסיקה את 'דרך המלך' למניין הימים להגשת ערעור.

מסקנת הדברים היא, שאין מקום להחלת 'כלל הידיעה' על המערערת ולא ניתן לקבוע שהערעור הוגש באיחור.

6. לנוכח האמור, הבקשה למחיקת הערעור נדחית. הערעור יוותר על כנו.
7. הוצאות הבקשה יובאו בחשבון במסגרת פסיקת ההוצאות בסיום ההליך.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג (22 נובמבר 2022) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אפרת קוקה, רשמת

